

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ४५५७

Title शुद्ध सूत्र विवरणं

Author श्री कर्क वाक्यायः

Extent १५ Age ४

Subject सूत्र पद्धतिः

सुख सन्निविदराम्

पथपथ

४५५३

स्तर
 चतुर्विंशतिरंगुलान्येकहस्तस्य व्यासः। चतुस्त्रिंशद्विहस्तस्य। एकच. रिंशदंगुलानि
 पंचषष्ठांशत्रिहस्तस्य। अष्टचत्वारिंशदंगुलानि चतुहस्तस्य। त्रिपंचाशदंगुलानि षष्ठ्यवा
 श्रपंचहस्तस्येति। अष्टपंचाशदंगुला सप्तयवा श्रषड्विहस्तस्य। त्रिषट्तिरंगुलानि सत्वारोपवा
 श्रसप्तहस्तस्य। सप्तषष्टिरंगुलानि सप्तयवा श्राष्टहस्तस्य। द्वासप्ततिरंगुलानि नवहस्त
 स्य। पंचसप्ततिरंगुलानि सप्तयवा श्रदशहस्तस्य। विराटकानां दशकद्वयत्वाका किली
 ताश्च पराश्च तस्यः। तेशोडशद्रव्यब्रह्मवगम्यो द्रमोस्तथा षोडशमिश्रनिष्कः। १। तुल्यायवाभ्यां क
 यितात्रगुजावध्वः। स्त्रिगुंजोधरणांचतेष्टौ। गद्याणकस्तद्वयमिंद्रतुल्यैर्वह्नैस्तकोधटकः। त्र
 १। देष्टः। २। दशाद्विगुंजं प्रवदंति माषं माषैस्तथा षोडशमिश्रकर्षं। कर्षंश्चतुर्भिश्च पलं तुलाशः
 कर्षं सुवर्णस्य सुवर्णसंज्ञं। १। द्रोणस्तु कार्याः।

३० क० भा

तुं नमः श्रीगणेशाय ॥ स जयत्युदये नैषां चतसृष्वपि दिङ्गुनि वसतां नृणां ॥ प्रतिदिनम
न्यामन्यामासौ शं विदधाति यः प्राची ॥ १ ॥ रज्जुसमासं वक्ष्यामः ॥ किमर्थमिदमुच्यते ॥ यदाचा
र्येण प्राग्वंशसदो ह विध्वानवेद्यग्रिमानादो निपरामर्शमात्रेणैवोक्तानि ॥ तेषां तत्त्वनिर्णया
र्थमिदमुच्यते ॥ ननु चाचार्येणैवैतत्प्राप्तमनिहितं वेदिं पुरस्कृत्य व्याममात्री पश्चात्
अरन्निं प्राचीमिति ॥ तमाहावेद्यां षड्विंशं त्रकमां प्राचीं त्रिंशतं पश्चाच्चतुर्विंशतं पु
रस्तादिति ॥ सदसोपि आयामतिर्यङ्मानेऽनिहिते ॥ अग्रावस्थितेषु पुरुषो ज्ञेये नै
कशतविधादिति ॥ ~~अत्रोच्यते~~ ॥ सत्यमेतदुक्तं ॥ किं तु रज्जुसमासमंतरेण दिग्विना
गज्ञानं युक्तमेतदिति ॥ न संभावयिष्यं शक्यते ॥ सत्त्वप्येतेषु वेद्यादिप्रमाणेषु पुरुषाप

राधात्माचीतोवेदिः प्रच्यवतो न च सादृश्यते रज्जुसमासमंतरेणा ॥ रज्जुसमासेन तु दिशः प्र
 चुताः सर्वत्र समानवन्तीति ॥ अत्रापि रज्जुसमासमंतरेणा पुरुषोच्चये कथं वृद्धिः क्रियते
 इत्यत्रैवेतदुच्यते ॥ अत आचार्येण सूत्रशेषमेवेतदुच्यते रज्जुसमासं वक्ष्याम इति । प्र
 तिज्ञासूत्रमेतत् ॥ रज्जायत्समस्य ते संक्षिप्यते सरज्जुसमासः ॥ समासग्रहणं च व्यासोप
 लक्षणादर्थमपि समास उच्यते । समचतुरस्राणां मुक्तः समास इति । यथानानाप्रमाणा तुल्यप्र
 समासे इति । एवं व्यासोपि । चतुरस्राच्चतुरस्रं निर्वर्तिहर्षनिति ॥ समचतुरस्रं दोषं च
 चतुरस्रं चिकीर्षं निति च ॥ अतः समासग्रहणे न व्यासोप्युपलक्ष्यते ॥ इह प्रांचमुह
 रंतीति श्रूयते ॥ तथा प्राग्वंशमित्येवमादिदिगायतं ॥ अतोदिद्रि रूपणा येदमाह ।

तुल्यप्र
 माणां

शु. क. भा.

ख्य१

समेशंकुं निखायशंकुं संमितयारज्वामंडलं परिलिख्यैत्ररेखयोः शंकुप्रच्छाया निपतंति
तत्र शंकुं निहंतिसा प्राची। समग्रहणं निमोन्नतमुदासार्थं। विषमे हि छाया वेषम्यं। त
त्र दिगस्य ष्टा भवति॥ तत्र शंकुं निखाय तत्संमितयारज्वामंडलं परिलिखेत्। तत्र च सखा
परयोर्ध्वं रेखयोः शंकुप्रच्छाया निपाते इतरौ शंकुं निखनेत्॥ सादिक्प्राची दंडमाना स१
र्द्धलक्षणा मितरा प्रतीची इति। आदित्योदयो हि प्रागुपलक्षणां॥ न च तामंतरेणोदयः
शक्यते साधयितुं॥ अतश्छाया योपन्यस्ता दिग्ग्रहणाय॥ ननु चादित्यश्चित्रा स्वात्यं
तरास्त्रेऽन्यत्र चान्यत्र वोदेति। तत्रानेका हसाधेकर्मणि प्राची न लभ्यते॥ इक्षिणा यने हि
चित्रा यावदादित्य उपसर्पति उदगयने स्वांमिति। वैषुवती ये त्वहनि चित्रा स्वात्योर्मध्यं
ति१

एवोदयः॥ अतश्चतन्मध्यदिने शं कुंगतैव वृत्त्या भवति॥ एवं च सति अहरंतरेषु सैव प्रा
 चीनधभवती तत्रोच्यते॥ प्रांचमुद्धरंतीत्यनेन प्रांचमुद्धरणोक्तं नेकाहः साध्यपिकर्म
 णितदेवोद्धरणमित्यहरंतरे दोषो न भवति॥ अपिवाहर्गणोऽनियुक्तोपदेशः चित्रास्वा
 त्पोरंतरालं प्राच्यति॥ न च तदंतरालमादित्यो जहाति॥ तस्माद्यैवोद्धरणकाले प्राची
 सैवः सर्वत्र भवति॥ इदानीमुदीच्यादिदिशो ग्रहणायेदमाह॥॥ तदंतरं रज्ज्वाभ्य
 स्पाशौ कृत्वा शंकोः पाशौ प्रतिमुच्यदक्षिणायाम्पमध्यं शं कुं निहंत्येव मुहरतः॥ मे ३
 सोदीची॥ तयोः शंकोः प्राच्यापरयो रंतरालं रज्ज्वाभ्यस्पांतरालाभ्यासो न संभवतीति
 रज्जुरभ्यस्पाते द्विगुणा क्रियत इत्यर्थः॥ ततः शंकोः पाशौ प्रतिमुच्यते॥ प्रथमा च आ

सु. क. भा

सा ना २

यामार्थदंडरकुर्दियुता क्रियते॥ दियुता कृतायां चोतयोः पांशौ कर्तव्यौ॥ पादंडरकु स्त
स्याऽप्रत्य पाशयोर्दंडसमाद्धेन लक्षणेन दक्षिणा यम्याप कृतं मध्ये शं कुं निखनेत॥
सा दक्षिणा एव मुत्तरतः सोदा चोदिगिति॥ ॥ रज्ज्वंतयोः पाशौ करोति॥ न ह्यन्यथा मानं
संभ - वति॥ ॥ श्रोणं स निरंकुत संख्या समास नंगे षु लक्षणा नि॥ श्रोणं स शब्दे
न तत्परिच्छेदिकारकुर निधीयते॥ निरंकुतं त्वभ्यास चतुर्थे गच्छते॥ वक्ष्यति हि चोपा
ष्टात्॥ अभ्यास चतुर्थे लक्षणां करोति॥ संख्या समास नंगः दंडरज्ज्वभ्यासरकु संख्य
योः समासस्य नंगश्चुटिरित्यर्थः॥ तत्रापि चलक्षणां॥ प्राच्यंतयोः शं क नि हंति॥ न ह्य
न्यथा मितिर्भवति॥ श्रोणं स योश्च मानोत्तरकालं मितक्षेत्रपरिच्छेदाय॥ शं क्कोः पा

पूर्वापरांतशंखोः पाशो प्रतिमुच्य निरंछनेन गृहीत्वा दक्षिणपूर्वादिशं हरंति१

शं२ शौ प्रतिमुच्य निरंछनेन गृहीत्वा दक्षिणपूर्वादिशं हरंति१ तत्रां सत्यं ह्युपोशं कुरु॥ एवमुत्तर
तः॥ अनेनैव प्रकारेण निरंछनेन गृहीत्वा उत्तरपूर्वादि१ हरंति॥ तत्राप्यं स लक्षणे शं कुरु एवं त
स्या एव दंड रज्जाः अंत्यपाशाश्चोत्तिमानार्थे लक्षणां॥ पुरस्तात्त्रिपर्यं ज्ञानं असंशयेनो
क्तं॥ पश्चात्त्रिपर्यं ज्ञानं श्रोति शब्देनाच्यते॥ विपर्यस्येतरतः॥ इतरशब्देन पश्चात्तागत
च्यते॥ अत्रापि निरंछने पश्चाद्दक्षिणापरां दिशं हरेत्॥ पुनरेव मुत्तरतः श्रोति लक्ष
णयोः शं कुरु निखनेत्॥ स समाधिः सर्वत्र॥ सर्वत्रैष यं मान प्रकारः॥ प्रमाणमभ्यस्याक्षे
भ्यास चतुर्थे लक्षणां करोति तं निरंछनं॥ रज्जुप्रमाणमभ्यस्य अभ्यासो हि द्विगुणी
करणां॥ तत्रैकादंड रज्जुः अपराभ्यासरज्जुस्तत्राभ्यास चतुर्थे न लक्षणां क्रियते॥

शु. क. भा

संख्यासमासमंगलवृत्तयेति कृतांगल्यते॥ नान्धासरज्ज्वंते श्रो एषः सपरिच्छेदो हिततो
भवति। तस्य च त्रयं स्पष्टकृतास्य निरंछन संज्ञा व्यवहारार्थं॥ अक्षर्यातिर्यङ्मा
नाशेषः॥ निरंछने न गृहीत्वाया आक्षर्यते साक्षर्यारज्ज्वन्त्यते॥ एवं युक्तं प्रदेशां
तरेकरणीतरकरणीतिर्यङ्माणां पार्श्वमान्यक्षर्येति रज्ज्वः॥ साचाक्षर्यारज्ज्वःतिर्य
ङ्माणाः शेषो भवति। तिर्यङ्माणा च श्रो एषः सपरिच्छेदिकानि साहिस्त्रवापरायामाक्षर्ये
यातिर्यङ्माणा भवति। अक्षर्यारज्ज्वन्त्येषः॥ न हितया विना तिर्यङ्माणा संभवति। अ
पराव्याख्या॥॥ प्राग्योमश्रो एषः समानव्यतिरिक्तारज्ज्वः शेषव्यपदेशापरि
च्छेदस्तस्या विनियोग उच्यते॥ साक्षर्या भवति तिर्यङ्माणा भवति॥ न हितमंत

शु. क.

तत्

रेओएपठसपरिच्छेदः संभवति॥ प्रमाणार्धं वा न्यस्यान्यासघट्टेन द्वाणं करोति तं नि
रंछनं॥ अयमंशो वि शेषः॥ महावेदे रेवमान प्रकारः॥ प्रमाणार्धं न्यस्यते॥ अष्टाद
शं प्रक्रमो न्यासः॥ तत्र मूलात् घट्टेना गे लक्षणां क्रियते॥ तन्निरंछनं च भवति॥ अर्थादं
सपरिच्छेदकं एतदेव॥ तदर्थं उच्यते॥ तदिच्छं॥ सपरिच्छेदकनिरंछनार्धं निरंछनांतरं भ
वति॥ श्रोत्रिपरिच्छेदकं च भवति॥ पश्चात्तिर्यं किं शत्रुक्रमपक्षे चैत इवति॥ अदक्ष
यातिर्यं ज्ञानी शेषः॥ इत्युक्तार्थं॥ प्रमाणार्धं समचतुरस्रस्य शंकुः॥ ततश्च श्रोत्रपठ
सनिष्पत्तिः॥ शास्त्रवदर्थं द्वाघचतुरस्रस्य॥ दीर्घचतुरस्रस्य उयच्छास्त्रेणातिर्यं ज्ञान
मुक्तं॥ सुतस्य मध्ये शंकुः॥ यथा सदसि नवतिर्यं ति ति॥ महावेदे च उर्विंशतिं पुरस्ता

३० क. १०

दिद्येत्तदुक्तं॥ शकरमुखस्य चैव मिति एवमेव रज्जुः॥ एतेन प्राग्वंशवेदिमानानि व्याख्या-
तानि॥ अनेन प्रकारेण प्राग्वंशवेदिमानानि व्याख्यातानि समचतुरस्रं प्राग्वंशं श-
क्यमुखाचवेदि॥ शालामानं॥ च॥ व्याख्यातं॥ तत्रोदाची प्राचीवत॥ तत्रोदगायाम-
त्वादुदीची प्राचीवद्भवति॥ उदंचेरज्जुन्यासं कृत्वा मानं कर्तव्यमित्यर्थः॥ सदसश्चैवं॥
मानं नवतीति शेषः सादापि द्वादशी गायाममेव॥ अपरिमितं प्रमाणाद्भूयः॥ यत्राप-
रिमितशब्दः श्रूयते तत्रोक्तप्रमाणादधिकं ग्रहीतव्यं॥ कृत्वे हि सूत्रे अपरिमितशब्दः ब-
॥ बं कृत्वं चापेक्षिकमिति॥ यथा द्वादश द्वादशा अपरिमिता चेति॥ प्रमाणांशास्त्रं प्रमा ५
णां निर्णयसंवृद्धोः॥ यत्र च प्रमाणाः सविद्वद्ध्योस्तत्र च प्रमाणा विद्वद्ध्योः शास्त्रतः॥
वि

प्रमाणवशेन वृद्धिः यथायूपेरन्निनिरिति कासोपि प्रमाणवशे नैव तदेव हि श्रुतमि
 ति। कासवृद्धोः। योगश्च। यथायुज्यते घटते तथा कासविद्वद्वाकर्तव्ये। नातिरिक्तमू
 ने॥ इतरस्य विवृतीयेदक्षिणातः इत्ये तद्वद्व्यामः॥ यदुक्तमाचार्येणोतस्य विवृतीयेदक्षिणातः
 इति दक्षिणाग्निं प्रकृत्य तच्छेषत्वेनेदमुच्यते। गार्हपत्याहवनीययोरंतरर्षषट्ठासस
 धावागं तु संमंत्रेधा विभज्या परविवृतीये तदक्षणेन दक्षिणायाम्यतस्मिन्नग्निः। गार्ह
 पत्याहवनीययोरंतरालरक्तं षड्विनागं वा कृत्वा गं तु विनागसहितां त्रिधा विभज्या
 परविवृतीये तदक्षणेन दक्षिणायाम्यतस्मिन्नग्निः कार्यः॥॥ विपर्यस्योत्तरत उत्तरः।
 तत्र वेदिप्रमाणं षट्ठासस धावागं तु संमंत्रेधा विभज्या विपर्यस्य विपर्यस्य
 सप्तविनागं३

६ क. भा च सर्वविभृतीयत्वं ततो नोदगायम्य सर्वविभृतीयेन उक्तरः। षड्भासप्रधावस्युपप्रद
 र्शनमात्रं। यथावेद्यंतः सेनाय्यते तथा करणीयं विद्यंतं तद्युक्तरो नवति। चात्वालेन
 सहोच्चारणाच्चात्वालोक्तरावंतरेण संचारइति॥॥ अपि वांतरत्रिभागे नयारज्या
 पूर्वादेः समचतुरस्रं कृत्वा श्रोत्राणामग्निः। अपि वेति पक्षान्तरार्थमुक्तं। उक्तांतरत्रि
 भागे नोनातदंतरं रज्जुस्तथा करणा पूर्वादेः सर्वा विधा कृत्य समचतुरस्रं कार्यं॥
 तस्य दक्षिणा श्रोत्राणामग्निः॥॥ विपर्यस्योत्तरस उक्तरः॥ नवतीति वाक्यशेषः॥ वि
 पर्यासाच्चापरादे चतुरस्रं कार्यं॥॥ क्वचिक्वयते रथमाश्रुतरे वेदिर्नवतीति तदर्थ
 मिदमाह॥॥ अंगुलैरथसंमितायाः प्रमाणां॥ रथकृष्णसूत्रे चैतदृष्टं॥॥ तत्राष्टाशो

ति शतमीषा ॥ ईषा शब्देन सर्वापरायामो लक्ष्यते ॥ ॥ चतुः शतमक्षः ॥ ॥ अंगुलानां चतुः
 शतमक्षो नवति ॥ अक्षशब्देन च पश्चाद्विणोतरायामो लक्ष्यते ॥ ॥ षडशीतिर्युगं ॥ इति च
 पुरस्तात् ॥ ॥ चत्वारो हकाः शम्पा ॥ द्वात्रिंशदंगुला शम्पा नवतीतियावत् ॥ ॥ पेत्रक्यां हि
 पुरुषा ॥ समचतुरस्रं कृत्वा करणी मध्ये षण्शंकवः स समाधिः ॥ दिक्कृत्तियुरुषमा
 त्रं मिमीत इति पितृ मेधे श्रूयते तदर्थं मिदमुक्तं ॥ ॥ करणी तत्करणीतिर्यङ्गानी पार्श्व
 मान्यक्षया चेति रज्जुवः ॥ रज्जुना मेतां संज्ञाः ॥ तत्र करणी नाम यया क्षेत्रं परिच्छिद्यते ॥ य
 या तच्चान्यच्च क्षेत्रं परिच्छिद्येते सा तत्करणी ॥ तिर्यङ्गानीया दीर्घचतुरस्रस्य कृत्वा ॥
 पार्श्वमाना तस्यैव दीर्घा ॥ अक्षया संज्ञा या कर्ण रज्जुः कोणातिर्यङ्कोणमुपगच्छति ॥

० क० ता

१।१।४।२

साक्षर्यासंज्ञा॥पदंतिर्यङ्गानीत्रिपदापार्श्वमानीतस्याक्षर्यारजुर्दशकरणी॥॥तिर्यक्
क्षेत्रंतिर्यक्~~क्षेत्रं~~ पदप्रमाणपार्श्वतश्चत्रिपदपरिमाणंतस्याक्षर्यारजुर्दशकरणी
दशपदोत्तरवेदिर्नवतीत्येतदुक्तं॥३३५॥॥द्विपदातिर्यङ्गानीषट्पदापार्श्वमानीतस्या
क्षर्यारजुश्चत्वारिंशत्करणी॥चत्वारिंशत्पदोत्तरवेदिर्नवतीत्येतदुक्तं॥३३६॥उपदिष्टंयु
गप्रमाणंशम्याप्रमाणंचदर्शनात्।युगप्रमाणंशम्याप्रमाणेउत्तरवेदिप्रमाणदश
नादुपदिष्टेएव॥॥चर्चचतुरश्रीस्यस्याक्षर्यारजुस्तिर्यङ्गानीपार्श्वमानीचपृथ
श्रूतेयत्कुरुतस्तदुभयंकरोतीतिक्षेत्रज्ञानं॥प्रमाणद्वयायायामचतुरश्रंयत्रक्षेत्रं
तस्याक्षर्यारजुस्तिर्यङ्गानीपार्श्वमानीचयत्पृथक्कृत्वातीततदुभयमपिस्तरि

पति। ननयं हेतु द्वयं॥ हेतु प्रज्ञानं नृपदेशपरिच्छेदकं॥ ॥ समचतुरस्रस्याक्षरयारजुः
 द्विकरणी॥ हेतुत्रे करोतीत्यर्थः॥ ॥ करणी च तीयेन वर्द्धयेत्तच्च स्वचतुर्थेनात्मचतुस्त्रिं
 शेनेन विशेषरतिविशेषः॥ च तीयेनागाधिकां करणी कुर्यात्॥ च स्वचतुर्थेनात्मच
 त्रिंशविनागोनेनावर्द्धयेद्यमपरे विशेषो द्विकरणी प्रमातो सा च द्विकरणी॥ ॥ प्र
 मातांतिर्यक् द्विकरणायामस्तस्याक्षरयारजुः द्विकरणी॥ द्विकरणपुक्कचतीयेकरणी
 वक्तव्या सोऽन्ये। यत्प्रमातां त्रिगुणां कर्तुमिष्यते तदेव प्रमातांतिर्यग्रवति। आयाम
 स्तद्विकरणाः अस्य हेतुस्ययाक्षरयारजुः सा त्रिकरणी त्रीणि हेतुत्राणि संक्षिपती
 त्यर्थः॥ अस्याः प्रयोजनमाह॥ ॥ च तीयेकराणेतेन व्याख्या॥ सोऽत्रामाणां मुक्तं प्रक
 तं

क. भा

न१

मृतीयेनादृतेनेति। प्रक्रममृतायेंच प्रक्रममृताय विभागः। किंतर्हि। प्रक्रममृताय करणी
रजुरुच्यतेसेयंमृताय करणी यथावेदेसृतायो विभागः संहिष्यते। एवं हि श्रूयते। वि
मृतीये यजेत विमृतायो वै सोमस्य सोत्रामणीति॥ कथंचेयं विमृताय करणी नवतितदा
ह॥ ॥ प्रमाणा विभागस्तनवधा॥ प्रक्रमप्रमाणा विभागो नवधा॥ ॥ करणी मृतायें नव
विभागः॥ करणी मृतीये नवमो भागः संहिष्यते॥ नवभागस्त्रयसृताय करणी॥ प्र
क्रमद्वेयस्य त्रिभिर्नवभागैः सृतायो विभागः संहिष्यते॥ अतश्च मृताय करणी सो
त्रामणां प्रक्रमार्थं मृताय करणी समासार्थं त्रिकरणी नवमभागत्रयसमासा
र्थः॥ तैर्हि समासैः प्रक्रमपरिच्छिन्नद्वेयस्य मृतायो विभागो लभ्यते। अतश्चात्र प्रक्रम

मनवभागत्रयकरणेवप्रक्रमः॥॥बुल्यप्रमाणानां समचतुरस्त्राणामुक्तः समासः॥
 कश्चित्बुल्यद्विकरणीप्रमाणेन समचतुरस्त्राणां बुल्यानां समासो विहितः। इदानीम
 बुल्यप्रमाणानां समचतुरस्त्राणां समासो निधीयते॥॥नानाप्रमाणसमासे क्रसोप
 सः करणावर्षीयसोप छिंघातस्याद्वयारजुरुमे समस्य तीतिसमासः॥ नानाप्र
 माणा समासे कर्तृ व्येयद्रुसीयोत्तुधुरैतरं प्रमाणां तदीयया करणा कवर्षीयसो मह
 तः प्रमाणा स्पपरिच्छेदेकतेततो महतः पार्श्वमान्यंतं नीतां तथाद्वयारजुः साउने
 प्रमाणे समस्य ती समासोऽयं। इदानीं व्यासकरणोपन्यासः॥॥समुच्चतुरस्त्रीश्रंतिरस्त्रा
 ङी हार्षन्यावन्तिर्जिह्वेतावदुभयतोप छिंघशंक निखायपार्श्वमानीकृत्वा

क. ना

पार्श्वमानो संमिता^{म१} द्वायांतत्रोपस^प ७ हरतिसमासे पछेदः साकर^प निष्क्रासः॥ मह
त्यमाणाचठरस्त्रक्षेत्रादत्र घुममाणां निर्जिहार्षनिर्हर्तुमिच्छन्नपतनं कर्तुमिच्छन्ति
त्यर्थः॥ यावन्निर्जिहार्षे निर्हर्तुमिच्छेत्तावन्महत्क्षेत्रस्योभयो^२ तोपच्छिद्यं कर्तु
मवति॥ शं कु संमितां च पार्श्वमानो कृत्वेतरपाश्चै पार्श्वमानो तां प्रत्यक्षया यथा
भवति तथोपसं हरेत्संपादयेत्॥ तत्रापछेदः कार्यः साकराणां यावच्छेत्रं परिच्छिद्यते त
त्रेतरमिच्छतं भवति॥ एष निष्क्रासः॥॥ दीर्घचतुरस्त्र ७ समचतुरस्त्रं चिकोषन्मध्ये
तिर्यगपच्छिद्यान्पतरादिभ्यः पुरस्ताद्वह्नितातश्चोपदध्यात्॥ छेदप्रमाणं तु नासं
रयेत्तस्योक्तो निष्क्रासः॥ दीर्घचतुरस्त्रं प्रमाणादयपरिमाणांतत्समचतुरस्त्रं कर्तु

मिच्छन्मध्येतिर्यगपक्षिद्यान्यतरदिनञ्चपुरस्ताद्विष्णोपदध्यातशेषमागंठना
 सहस्रयेत॥ तस्यचनिर्गसमुक्तः॥ चतुरस्राञ्चतुरस्रंनिर्गिहार्षनित्यत्र॥ ॥ अतिदीर्घ
 वेतिर्यङ्गान्मापक्षिद्यापक्षिद्यैकसमासेनसमस्यशेषंयथायोगमुपसंहरेत्तदित्येक
 समासः॥ अथयद्यतिदीर्घंनवतिततस्तिर्यङ्गान्मापक्षिद्यापक्षिद्यनानात्रमाणास
 मासेनसमस्यतैशेषस्यैयथायोगमुपसंहारःकार्यः॥ ॥ ८॥ समचतुरस्रंस्त्रिदीर्घ
 चतुरस्रंचिकार्षन्मध्येद्वयापक्षिद्यविभज्यान्यतरपुरस्तादुत्तरतश्चोपदध्यादि
 षमंचेद्यथायोगमुपसंहरेदिति व्यासः॥ समचतुरस्रंस्त्रिदीर्घचतुरस्रंकर्तुमिच्छन्मध्य
 मेवापरंभागमद्वयाविभक्तमपक्षिद्यान्यभागस्यविभज्यपुरस्तादुत्तरतश्चोप

५०

रध्यात॥ यदिद्विषमक्षेत्रंतदावशिष्टं यथायोगं मुपसंहरेत॥॥ प्रमाणं चतुरस्रमादे
शादन्यत॥॥ अनादेशे प्रमाणं चतुरश्रं नवति॥ आदेशादन्यत॥॥ द्विप्रमाणा चतुर्क
रणी त्रिप्रमाणानवकरणी चतुःप्रमाणा षोडशकरणी॥ अरत्रिप्रमाणा पारज्यामितं
क्षेत्रं चतुरश्रं चतुररत्रि नवति॥ एवं अरत्रिप्रमाणा पारज्यामितं क्षेत्रं नवति॥ चतुररत्रि
श्वेत्क्षेत्रं षोडशरत्रि नवति॥ किंचात्र बहूनां क्षेत्रे न॥॥ यावत्प्रमाणा रज्जुर्भवति तावंतस्तार्थ
तो वर्गं भवति तां समस्येत॥ यावत्प्रमाणा रज्जुस्तावता मेव वर्गं तां समासं क
रेति॥ वर्गं शब्देन च सामासं व्यात तद्गुणौ कोच्यते॥ यथा पंचानां पंचविंशतिरित्येव
मादिः॥॥ अर्धप्रमाणेन पादैसां विधाय तो अर्धप्रमाणा पारज्या चतुर्भागः संक्षि

१०

प्रमाणं १

विधीयत इति संक्षेपार्थः । तृतीयेन नवमोऽंशः । करणी तृतीयविभागेन नवमो भागः संक्षेप्यते ॥
 चतुर्थेन षोडशः कला । चतुर्थभागेन षोडशोऽंशः ॥ एष निर्द्वासस्तस्य पुरस्तादुक्तं
 शास्त्रं ॥ तस्य क्रासस्तस्य पुरस्तादुक्तं शास्त्रं चतुरस्राच्चतुरस्रं निर्जिह्वं नित्यत्र ॥ ॥ यावत्प्र
 माणा रकुर्नवतीति विवृद्धे क्रासो नवति । यावत्प्रमाणा रकुर्नवत्यनेन क्षेत्रविवृद्धिरुक्ता ॥
 अर्धप्रमाणेन पादमात्रप्रमाणा मित्यनेन च क्रासः ॥ ॥ चतुरस्रं मंडलं चिकार्षन्मध्या
 दंसे निपात्य पार्श्वतः परिलिख्य तत्र यदतिरिक्तं भवति तस्य चतुर्थेन सह मंडलं परिलि
 खेत्समाधिः ॥ चतुरस्रं क्षेत्रप्रमाणा मंडलं वृत्ताकारं कर्तुं मिच्छुन मध्यादंसे रकु
 निपातं कृत्वा पार्श्वतस्तेन मानेन परिलिखेत् ॥ तत्र च यदि रिक्तं भवति तस्य चतुर्थे
 विभागेन सह मंडलं परिलिखेत् कुर्यात् ॥ ॥ मंडलं चतुरस्रं चिकार्षन्विष्कंभं पंचद

७० क. भा

शभागान्कृत्वा द्वावुद्धरेच्छेषः करणी ॥ मंडलमेव चतुरस्रं कर्तुमिच्छन्निष्कनं पंचदश
धा कर्माति ॥ तत्र बुद्धरे द्वावुपनयेत् ॥ शेषश्चतुरस्रं करणी ॥ ॥ शोणचिद्व्यचक्रचित्कं क
चित्प्रतुगविदुभयतः प्रतुगः समुत्पुष्टं हृत्प्रेते ॥ ग्रयः ॥ स्पृहं एते प्रग्रयः ॥ शोणोपा
कान्निःसपक्षपुष्टविशेषस्तावच्चतुरस्रं कृत्वा शोणादशभागे वृत्तदत्ते के ॥ ॥ तदश
मेनापच्छिद्यपच्छिद्यैकसमासेन समस्य निहृत्य सर्वमग्निं कृत्वा पुरस्तात्पश्चादो
पध्यात् ॥ शोणः समचतुरस्रस्तदृतायेयिमारंभः ॥ यावानग्निः सपक्षपुष्टविशेषः
नानाप्रमाणा समासेन समस्य तावच्चतुरस्रं कृत्वा शोणादशभागे वृत्तदत्ते कर्त्त
ति ॥ तस्मिन्पक्षे तस्यैव दशमेनापच्छिद्यैकसमासेन समस्य शेषं सप्तमं त्रिं तथा

११

वृत्तं कृत्वा निर्हृतं वृत्तमग्नेः पुरस्तात्पश्चादुपदध्यात् ॥॥ मंडलं लेप्येवं ॥॥ इयां स्तुतिविशे-
 षः ॥ चतुरस्रीकृत्य मंडलं विधानेन मंडलं कुर्यात् ॥॥ वृत्तमग्निं च ॥॥ प्रतुगेयावानग्निः
 स पक्षपुच्छविशेषस्तावद्विगुणं चतुरस्रं कृत्वा यः पुरस्तात्करणी मध्ये शं कुर्ये च श्रोत्रोपा-
 सोग्निः ॥॥ इति निगद व्याख्या तं ॥॥ उभयतः प्रतुगेता वदेव दीर्घं चतुरस्रं कृत्वा करणी
 मध्ये पुशं कवः स समाधिः ॥॥ एतदपि निगद व्याख्या तं ॥॥ प्रतुगं चतुरस्रं चिकीर्षं नम-
 ध्ये प्रांचमपक्षिद्य विपर्यस्योत्तरत उपदध्यात् ॥ यदीर्घं चतुरस्रं समासेन समस्ये त-
 समाधिः ॥॥ उभयतः प्रतुगं चे न मध्येतिर्यगपक्षिद्य पूर्ववत् समस्ये त ॥॥ स जुः ॥॥ एतेनै-
 वत्रिकार्णसमासो व्याख्यातः ॥ प्रकारेण ति शेषः ॥॥ पंचकर्णानां च प्रतुगे पक्षिद्य ॥ पंच-
 कर्णानां द्वे त्राणा मेतेनैव प्रकारेण स मासः ॥ एक कर्णानां द्वि कर्णानां च स
 पुनरपि दीर्घसमासेन समस्ये त ॥३॥

शु. क. भा

मचचुरस्त्रे पक्षिद्य ॥ प्रठजे पक्षिद्य यथा योगं समस्यते । एककर्णानां द्विकर्णानामप्यु
क्तप्रचकारेण समचचुरस्त्रं कुर्यात् ॥ ॥ उत्तरेषु पुरुषोच्चयेनैकशतविधादित्ये
तद्वक्ष्यामः ॥ उत्तरेषु पुरुषोच्चयेनेति यदुक्तमाचार्येण तत्रोच्यते ॥ ॥ आद्योऽग्निर्द्विगुण
स्त्रिगुणो नवतीति सर्वसमासः ॥ आद्यमग्निं चचुरस्त्रीकृत्य द्विकर्णी समासेन समस्ये
त् ॥ त्रिगुणोऽप्येवं ॥ त्रिकर्णी समासेनेति विशेषः ॥ उभयत्राग्निमानाय द्विपुरुषारक्त
रुत्यादयितव्या ॥ ॥ एकविंशतिविधो नवतीति पुरुषाभ्यासः ॥ पूर्वाग्निद्वेत्रप्रमाणे
व । पुरुषप्रमाणद्वेत्राभ्यासः कार्यः ॥ तत्रप्रमाणमाह । पुरुषाभ्यासे यावानग्निः स प
रुपुच्छविशेषस्तत्र चचुरस्त्रं कृत्वा तस्मिन्पुरुषप्रमाणमुपदध्यात् ॥ स पक्षपुच्छे शौच १२
चुरस्त्रीकृते पुरुषप्रमाणद्वेत्रमवदध्यात् । अत्राग्निमानाय पुरुषप्रमाणमाह ॥ ॥

समस्तं पंचदशभागान् कृत्वा द्वावेकसमासेन समस्येत् स पुरुषः॥ आद्योऽग्निरर्धाष्टमपु
रुषप्रमाणः॥ पंचदशभागद्वयेन चार्धाष्टमविभागो नवति आद्ये पितृ आद्ये पितृ
मावर्धाष्टमविभाग एव पुरुषः॥ इहापि पुरुषप्रमाणक्षेत्रे द्वावेकसमासेन पुरुष
विष्टश्चिर्नवति॥ एवमेकशतविधासु रुषान्यासः कर्तव्यः॥ तस्य दशमेन पादमात्रे
नवति पंचमेन बृहती॥ तस्य दशमविभागेन पादमात्रे नवति पंचमेन बृहती॥
पुरुषं वा पंचमेनो नयतो पच्छिद्य पंचभागान्समस्येत्तीयं निर्हृत्य तस्मिन् पुरुषप्रमाणं
मवदध्यादित्यपरं॥ पुरुषस्य पंचविंशतिधा विभक्तस्य पंचसु भागेषु समसितेषु
तायेच निर्हृतेषोऽष्टांगुलं भवति॥ तस्य पुरुषप्रमाणो वदध्यादिति अपरमग्निहो
त्रे समसिते पुरुषप्रमाणे च तत्रावहिते प्रतिपुरुषमष्टांगुलान्यधिकानि भव

शु० क० भा

त३

ति॥॥ पंचदशविनागोष्टांगुलं॥॥ उक्तार्थमेतत्॥॥ पंचारत्रिंशद्वितस्तिविंशतिश
तांगुलः पुरुषोद्वा दशांगुलं पदमिति च॥ एतस्मात्पुरुषा द्विज्ञेयं॥ एतदुक्तं॥ अस्मिन् विं
शतिश तमो भागोऽंगुलं॥ पंचमो भागश्चरत्रिः स च उर्विशत्यंगुलोनवति॥ दशभाग
श्चवितस्तिः स च द्वादशांगुलोनवति॥ एवं नवविधादिष्वपि ज्ञेयं॥॥ पुरुषं वा सप्तमे
नोपयतोपच्छिद्यसप्तभागान्समस्य सप्तभागमंगुलं निर्द्दत्तं पुरुषप्रम
मातो वदध्यादित्यपरं॥ एवं विधादिष्वपि ज्ञेयं॥॥ नारत्रिवितस्तीनां समासो विद्यते
संख्यायोगादिति श्रुतेः॥ तस्य दशमेन पादमात्री नवतीत्येवमादिसमानं॥ संख्यायो १३
गोच्यप्यत्र नवतिपंचारत्रित्वेवमादि॥ तच्च प्रतिपुरुषमंगुलद्वयवसिद्धं॥॥ यथा
ग्निरवेदीष्टकाप्रमाणां वर्धतइत्येतद्वद्व्यामः॥॥ यथापुरुषौ च यादाग्रिमाने वर्धते ए

वं वेदीष्टकाप्रमाणमपि वर्धते ॥ न हि वेदि वृद्धिर्नंतरेण पुरुषोच्चयादग्रिमानं भवति ॥
 न चेष्टका विवृद्धा विना पुरुषोच्चयसूत्रं पूर्यत इति ॥ तेन यथा पुरुषोच्चयस्तथा वेदे
 पि वृद्धिः ॥ प्रतिपुरुषं क्रै प्रक्रमसप्त भागवि वृद्धिस्तदिदं ग्रंथकारेणोच्यते ॥ ॥ याक
 रणी चतुर्दश प्रक्रमासंक्षिपति त्रींश्च प्रक्रमसप्त भागात्स एकशतविधे प्रक्रमः ॥
 एवं प्रतिपुरुषं प्रक्रमसप्तमभागवि वृद्ध्या वृद्धिर्भवति ॥ तथा च सूत्रं ॥ एकशतं प्रक्रम
 सप्त भागाः प्रक्रमः ॥ ॥ द्वितीये वासप्तसु सप्तसु प्रक्रमेषु प्रक्रममवधाय तस्य
 सप्तभागेन प्रक्रमार्थः ॥ ॥ एवमपि स एवार्थः ॥ ॥ प्रक्रमेण वासप्त भागेन प्रक्रम
 र्थः ॥ ॥ अत्रापि स एवार्थः ॥ ॥ ऐकशतविधा भ्रातरः पात्यगार्हपत्ययोर्विवृद्धिर्भवति ॥
 द्वितीयादिषु वासप्तसु प्रक्रमेषु प्रक्रममवदधाति ॥ तस्य सप्तविंशति भागेन प्रक्रमार्थः ॥ २

शु० क० भा

दि०

तावदेवयो निर्भवति न वे जाते गर्भे यो निरवनुवर्धते इति श्रुते हृदये रत्यं तप्रतिषेधः ॥
यावत्प्रमाणानि समचतुरस्राण्येकी कर्तुं चिकार्षे दे को नानि नानि नवन्ति तिर्यग्दिगुणा
न्येकत एकास्थिका निःप्रनिर्भवति तस्यैषु सत्करोति ॥ यावद्भिः प्रमाणैश्चतुरस्रं
कर्तुं मिच्छति तावदे को नानि नानि तिर्यग्दिगुणान्येकाधिकानि कर्तुं मिच्छति तत्परि
च्छेदिकारजुगुणा क्रियते न वेदिमानं यद्वादशां गुलं पुरस्तादपच्छिद्ये तेवमादिर्भ
वति ॥ यत्तौ त्रिचतुरस्री कृतेषु यावन्तः संक्षिपन्ति चतुरस्रं त्रयावद्भिः प्रमाणैः
कर्तुं मिष्यते एको न द्विगुणा तैस्तैरजुरेकाधिकमिता त्रिचतुरस्रं कृतेषु तस्यायाम् १४
स्य संक्षेपको भवति ॥ इषु करणा प्रोक्ता शुल च्चकारेण बोदिता ॥ ॥ यथायूपं वे

दिवर्द्धनमित्येतद्वक्ष्यामः॥॥यारजुरेकादशोपरवां संक्षिपति दशचरथा द्वांस्त
 स्याच्चतुर्वे शोभागः सत्रक्रमः॥एतच्चरथाद्वप्रमाणान्तरालपक्षे भवति॥॥तेन वे
 दिनिमायद्वादशांगुलं पुरस्तादपच्छिद्यतद्युपावद्या छं कोः पुरस्तात्त्रां चमवधाय
 तस्मिन्पान्मिनोति पार्श्वयोर्वा र्द्धमंतवेदाति श्रुते र्द्धकानेकेषु धोत्रमौ प्रक
 तिवत्॥यारजुरेकादशोपरवां संक्षिपति दशचरथा द्वांस्त्यादि रजुः॥॥सैषाणि
 खंडिना वेदिर्न वति न वंति चात्र श्लोकाः॥एतच्चरथाद्वमात्रांतरालपक्षे भवति तेन
 वेदिनिमायद्वादशांगुलं॥पुरस्तादपच्छिद्येत्येवमादिर्न वति। न हि वेदि यूपयोरं
 गांगिलक्षणासंयोग इति सिद्धं॥॥७॥॥इत्युपाध्यायक र्क कृतौ शुल्बविवरणस
 माप्तं॥॥

७७

प्राक्चूडैरेण दूयः प्रागंनद्रा रानासिद्धेः कुमारस्तु विज्ञेयो यावन्मौंडीनिबन्धनं ॥१॥
शिशौरभ्युदयं प्रोक्तं बालस्याचमनं स्नानं मण्डपस्नानादि संस्कारैस्नातव्यं तु
कुमारकैः ॥२॥

२५७५०५

२५७५०५